

Zaļe-Nieks

ZAĻENIEKI
2008

Zaļenieku 3x3 nometnes avīze • 2008.gads • Piektdiena • 18.jūlijs • Sestais asns

Ziņas

Pēdējais brīdis precizēt sarakstus

Lai nometnes dalībnieki cits citu varētu atrast arī pēc nometnes, ir svarīgi, lai dalībnieku sarakstā būtu precīzas nometnieku adreses un telefoni. Ja nepārbaudījāt un neprecizējāt tos skolā, ieejiet līdz pulksten 22 šodien infocentrā!

Ciemiņi jāpiesaka Informācijas centrā

Ja kādam nometnes dalībniekam atbrauks ciemiņi, viņi noteikti jāpiesaka infocentrā.

Suminās „Draugu koku”

Rīt, 19.jūlijā, plkst.10 pie pils ievirzē „Dabas mācība” apspriedis konkursa „Noslēpumainais objekts” un „Draugu koks” rezultātus un noteiks, kurš koks iegūs „Draugu koka” plāksni. Visi interesenti tiek aicināti plkst.11 doties uz Zaļenieku dabas parka atpūtas vietu, kur mēris un daudzinaš konkursā uzvarējušo koku. Uz dabas parku bērnus aizvedīs ar zirga pajūgu. Parkā var nokļūt, ejot vai braucot pa šoseju Jelgavas virzienā līdz Zaļenieku arodvidusskolas stadionam, jānogriežas pa kreisi un tad pa labi, jādodas līdz liepu alejas galam. Par „Draugu koku” vēl var nobalsot līdz rītdienai pils foajē.

Avots - caur pils foajē

Avotu tīrītāju ievirzes dalībnieki vēsta, ka rīt no pulksten 12 līdz 13 Zaļenieku avots tiks palaists caur pils 1.stāva foajē vispārējai apska-

Nometnes dalībnieki AttīrA ZAļenieku pArka Avotu

Avotu tīrīšanas talku un arheoloģijas ievirzes vadītājs Latvijas Universitātes Vēstures institūta direktors, arheologs Guntis Zemītis piektdienas rītā ar prieku stāsta, ka viņa ievirzei cilvēki tikai nākuši klāt.

Turklāt avotiņa sakopšanā roku rokā strādāja visu paaudžu dalībnieki. Mazākie bērni no traktora piekabes ar saujiņām bēra smilti ķerrā, lielākie strādāja ar lāpstām, pieaugušie ar akmeņiem bruģēja celiņu uz avotiņu un stiprināja tā malas. Bērni stāstīja, ka viņiem ļoti patīcis strādāt un viņiem garšojot avota ūdens labāk nekā veikalā pirktais minerālūdens.

No avotiņa tek dzidrs ūdens, bet tas līdz šim bija nedaudz aizaudzis. Nometnes laikā tika izveidots padziļinājums, kas nostiprināts ar koka balķīšiem, lai ūdeni varētu iesmelt. Vai avota ūdeni varēs dzert? „Domāju, ka nekas slikts nevar notikt, piesardzība ir tādēļ, ka tepat blakus ir skola un

tās notekūdeņi varētu radīt piesārņojumu, turklāt šis avots neiztek no dziļām dziļēm, jo šī vieta ir purvainā. Avotiņš ietek Tērvetes upē,” skaidroja Zemītis.

Arheologs stāsta, ka ievirzē bijuši divi galvenie uzdevumi – izpētīt avotiņu un veikt tā restaurāciju. Avots un akmens latviešiem ir mūžīgs, tāpēc senos laikos pie avotiem veikti rituāli un ziedots. Izpētot Zaļenieku avotiņu, ziedojumus diemžēl atrast nav izdevies, vien dažādas 20. gadsimta otrās puses liecības, kas nav rituāli ziedojumi.

Avotiņu ikviens var

Ko darīsim rīt?

Sestdiena, 19. jūlijs

7.00-8.00 Celšanās, rīta rosme

8.00-8.40 Brokastis

8.40-9.00 3x3 TV ziņas kultūras nama zālē

9.00-10.00 Rīta lekcija – Edgara Gestes (Austrālija) dokumentālā filma “Tēvzeme sauc”; jauniešu pārrunas kultūras nama 1. stāvā; bērni dodas uz bērnudārzu; bērniem (8-14 gadi) sporta un dabas nodarbības.

9.00-10.00 Ieviržu vadītāju sanāksmes kultūras nama izstāžu zālē 2. stāvā

10.00-12.30 Rīta ievirzes

13.00-14.00 Pusdienas

14.00 3x3 Padomes sēde - padomes locekļiem pils kaminzālē

14.00-15.00 Izstāžu iekārtošana pie pils, bet lietus gadījumā skolas 1. un 2. stāva vestibilos

15.00-Izstāžu atklāšana, pateicības ieviržu vadītājiem pie pils, bet lietus gadījumā skolas 1. un 2. stāva vestibilos

15.30-18.00 Izstādes

18.00-18.30 Izstāžu noņemšana

18.30-19.30 Vakariņas

19.30 Noslēguma vakars – koncerts kultūras nama zālē

Izstāde

Gaismas spēles no svētdienas

līdz svētdienai

Vai esat jau aplūkojuši mākslinieces Maijas Brašmanes izstādi kultūras nama zālē? Tad pasteidzieties! Vēl atlikušas divas ar pusi dienas. Es tur biju, mākslinieci satiku, kūsājošo radošo garu sajutu no abiem: Maijas un viņas darbiem.

Nometnes laikā vistrāpīgāk un iedvesmojošāk par piedzīvoto izstādē ir uzrakstījusi Inese Krūmiņa: „Sensenos laikos, pirms trejdesiņiem mūžiem, pasaulei bija akmens debesis... Tur varēja redzēt akmeņus – mākoņus, kas piederēja Augšējai pasaulei – gan Dieva zirgus, gan Dieva ratus, gan dažkārt pašus Dieva dēlus...Tur viņus var saskatīt vēl tagad, ja cilvēks ielūkojas, ja cilvēks redzīgs.

Šeit strādājis cilvēks, kurš ne tikai pats ir redzīgs, bet prot atvērt acis pret Augšējo pasauli arī pārējiem.”

!!! Tā kā mākslinieces kredītkarti ir „apēdis” bankomāts, tad ir reāla iespēja Jums palīdzēt atrisināt samežģījušos situāciju, iegādājoties miniatūrus oriģināldarbus A5 formātā, kuram liela rocība – arī izstādes eksponātus. Tieša informācija pie mākslinieces, tālruna numurs

Bērziņš aicina būt politikas virzītājiem

Politikis, 9. Saeimas deputāts no partijas „Latvijas ceļš” Andris Bērziņš bija piekritis būt pat politikas ievirzes vadītāju visu Zaļenieku nometnes laiku, taču darba dēļ varēja ierasties tikai piektdien. Tādēļ piektdienas rīta lekcija bija Andra Bērziņa ziņā.

Viņš stāstīja par Saeimas pēdējo darba dienu šajā sesijā. Pirms aiziešanas brīvdienās deputāti ceturtdien pieņēma grozījumus valsts budžetā, samazinot to par 7% un likvidējot deficītu, pieņēma naudas pretatmazgāšanas likumu, kā arī 2. lasījumā ratificēja līgumu ar Krieviju par apbedījumiem abu valstu teritorijās. Otrs līgums ar Krieviju – par sociālo drošību – esot kaut kur neglābjami iestrēdzis.

Politikim tika jautāts par Latvijas drošības aspektiem, līdz iznīcībai novedot tādas nacionālas tautsaimniecības nozares kā, piemēram, cukurražošanu un zvejniecību. Bērziņš kā mūsu drošības balstus minēja Eiropas Savienību un NATO. Latvija bez cukura nepalikšot, un vietējie zvejnieki var turpināt zvejot un ierģot, vien ievērojot Pārtikas un veterinārā dienesta prasības. Bet to, kāpēc cukurs Latvijā nav kļuvis lētāks, kad vairs nav jāuztur cukurrūpnīcas, Bērziņš neesot

sapratis. Tāpat valdošās koalīcijas politikis atzina, ka Latvijai neesot skaidra nākotnes mērķa, uz kuru iet, un prioritāšu attīstībai, kā tas bijis līdz 2004. gadam, kad virzība bijusi skaidra – uz Eiropas Savienību un NATO. Lielās ārpolitikas prioritātes esot atrisinātas, bet kādas un kā risināmas ekonomiskās prioritātes?

Nometnes dalībnieki, kas ir Saeimas vēlētaji, vēlējas dzirdēt, kā politiķi iegūst informāciju par reālo tautas dzīvi un kur krustojas vēlētaju un viņu priekšstāvju ceļi, un ko Bērziņš domā par jauno Krievijas prezidentu. Bet uz vaicājumu, kā mainīt paradoksālo situāciju, ka tik daudzi augstskolu beidzēji Latvijā ir bez darba, bet skolās trūkst pedagogu, Bērziņš atbildēja ar savu piemēru – arī viņš, kas esot skolā strādājis, tur vairs neatgriezies. Taču ne atalgojuma vai slodzes dēļ, kā pieņemts domāt, bet gan pārspīlēto skolēnu cilvēktiesību dēļ. Ja Saeimai jāpieņem speciāls likums, lai ļautu audzēkņus iesaistīt skolas uzkopšanas darbos, tad nerodas vēlēšanās strādāt tādā piesardzības zonā.

Rīta lekciju Bērziņš noslēdza ar aicinājumu ikvienam būt aktīvam politikā. Ja politiku nevirzīsim mēs, tad politika virzīs mūs. Un nometnes vadītājs Andris Tomašūns pierādīja,

Ar cīnītājas nolemtību vārdā

Baņuta Rubesa lekcijā runāja par „savu” Aspaziju – sievieti un viņas lugu varonēm, kurās dzīvo pašas autore uzskati.

„Priekšstatu par to, kāda ir Aspazija literatūrā, sapratīsi, iedomājoties Māru Zālīti un Gundegu Repši kopā,” saka Baņuta Rubesa. Lugās Aspazijas sievietes ir cīnītājas. Tās, kuras ir gatavas ķerties pie istiem ieročiem, lai atsvabinātos no nemīlama vīra, pie kura atdota pret pašas gribu. „Atdota” – viens no vārdiem, kas raksturo tā laika laulību. Jaunības dienu lugas ir sevišķi asiņainas un atbēribas pilnas.

Pasaules literatūrā Aspazija ir īpaša ar to, ka ir sieviete-dramaturģe. B. Rubesa ir uzvedusi uz skatuves viņas lugas, parādot ne tikai sievieti, bet arī vēsturiskās sāpes, kas savulaik skārušas visu tautu.

Virietis Aspazijas lugās ir saistīts, nebrīvs, viņu var pacelt un atbrīvot tikai sievietē. Ļoti līdzīga situācija ir bijusi arī pašas Aspazijas kop-

dzīvē ar Raini, kas arī bija atbalstāms, uzmundrināms, tāds, kurš gaida novērtējumu, bet asi uztver un pārdzīvo kritiku. Daudzi uztver šo pāri tikai kā literātus, bet nezina, ka viņi bija ģimenes cilvēki ar savām sāpēm, strīdiem un nesapratni, pat gatavi pārtraukt attiecības.

Aspazija bija sieviete, kura „vilka” ne tikai vīru, bet arī radus, kas palika Latvijā. Paralēli – radošais darbs. Pat to viņa ir gatava pārtraukt, jo Rainim rodas uzskats, ka sieviete un māksla nav savienojamas lietas.

„Aspazija savā dzīvē izdarīja vienu sliktu lietu – novecoja...” līdzjūtīgi saka B. Rubesa. „Viņa uzskatīja, ka sieviete mirst divreiz. Ap 40 gadu vecumu no skaistās, labi ģērbtās sievietes pāri palicis vairs nav nekas.”

Man un, domāju, daudziem Aspazijas pazinējiem viņa vienmēr būs Sieviete. Tā, kura liek klauvēt, lai arī neviens nedzird, būt stiprai, pat ja pretspēks ir nesamērojami stiprāks. Tā, kura liek nebaidīties no sāpēm,

Latviju redz vismaz pāris reizes gadā

Stokholmā dzīvojošā Freimaņu ģimene – tētis Raitis, mamma Vineta un viņu dēli Dāvis un Sandis - 3x3 nometnē piedalās otro reizi.

Pirmajā reizē viņiem ļoti patikusi rotkalšanas ievirze, bet šoreiz viņi ir izvēlējušies ļoti dažādas ievirzes. Sandis strādā koka darbus, Dāvis bungo, puikas kopā ar tēti strādā timekļa ievirzē, mamma Vineta pēta dzimtaskoku, mācās gatavot latviskos ēdienus, dzied kori. “Es arī biju domājis dziedāt kori, bet pirmajā reizē šķita, ka šoreiz sanāks tikai sieviešu koris, tāpēc apmeklēju politiku un alus darīšanas ievirzi,” stāsta Raitis.

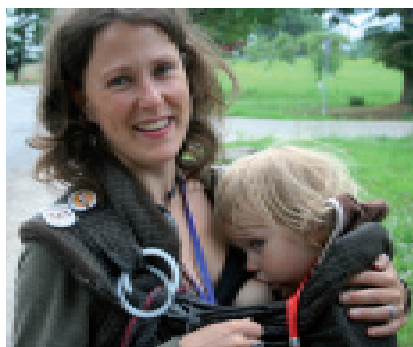
Viņu ģimenei esot tā laime daudz laika pavadīt kopā arī ikdienā – spēlēt basketbolu, slidot, peldēties. „3x3 mums ir svarīga, jo te ir vēl viena iespēja visiem četriem būt kopā, satikt citas ģimenes, iepazīties ar jauniem cilvēkiem, iesaistīties diskusijā,” stāsta Raitis. Freimaņi uz Latviju dodas divas, trīs reizes gadā, jo Stokholma ir tuvu, un Vīnetas mamma dzīvo netālu no Alūksnes „Murniekos”, kur ir iekopta viesu

māja, kurā rīkotas latviešu un zviedru bērnu nometnes.

Freimaņi mājās runā latviski un dēlu pienākums ir sestdienās apmeklēt latviešu skolu. „Reizēm jau pūkām negribas iet, jo brīvdienās gribas spēlēt sporta spēles, bet nekādu atlaižu,” uzsver tētis. Vineta stāsta, ka viņa šajā nometnē ir iemācījusies siet Jāņu sieru. Sākumā likās, ka tas ir ļoti sarežģīti, bet izrādās, ka ir pavisam vienkārši. „Svētkos mēs gatavojam latviskus ēdienus - cepam speķa pīrādziņus, ābolu kūku, rabarberu maizi. Tētis svētdienu rītos cep plānās pankūkas, ko ēdam ar pašu sasaldētām oām. Ikdienā mēs ēdam

Tev tur IR jābūt!

Gan jau esat pamanījuši smalku, dzirkstošu bruneti ar mazu blondinīti ķengursomā naski cilpojam pa no-metnes teritoriju vai blēņojamies kādā pasākumā.

Pagaidām gan viņas nometnē ir tikai divas - mamma Gunta Pāvola ar meitiņu Annu -, bet nākamgad noteikti pievienošoties arī tētis. Lai arī Gunta ir dzimusi 45 km no Zaļeniekiem, šobrīd viņa nometnes statistikā pārstāv Somiju, kur dzīvo jau 15 gadus. Interesanti, ka divarpus gadus vecā Anna somiski nerunā, tikai latviski, jo ikdienu pavada kopā ar mammu. „Meitiņa man nav pus-latviete vai pus-somiete – viņa ir viena latviete un viena somiete,” sprīganā Gunta saka.

Zirgs, cepumi un kritiens no krēsla

½ x ½ šodien papildus ikdienas nodarbēm lieli svētki- Kaijai dzimšanas diena- 6 gadi. Visi ēd "Selgas" cepumus un spēlējas. Kaija saņem paštaisītu grāmatu, kurā bērni ierakstījuši vai iezīmējuši savus apsvēkumus.

Svētī ne tik priedīgi ir mazajam Ernestam, kurš tā aizraujas ar šupošanos uz krēsla, ka ar skaļu būkšķi noveļas uz gridas. Būkšķim seko tikpat skaļa raudāšana, kas gan drīz aizmirstas, un var atgriezties pie rotalām.

Izrādās, mazie papildus zīmēšanai, dziedāšanai un citām lietām šo dienu laikā pat esot paspējuši izvizināties ratos ar istu, dzīvu zirgu priekšā. Viens mazais izstāsta, ka, lai gan esot jājis zirgam mugurā, ratos pirms tam nekad neesot braucis.

Vadītāja Tatjana pastāsta, ka kopā šeit bijuši 24 bērni, bet nu jau daļa ir atradusi citas nodarbes, tāpēc šodien tik daudz bērnu nav. 3x3 mazuli esot ļoti daudz, jo tie ir ļoti sāpīgi, bet

Bēbišu skola attaisno savu nosaukumu. Skolā, kā piederās, viss sākas ar zvanu, pēc kura lācis Rūdis nāk ar visiem sasveicināties. No sākuma labrītu saņem mamma vai tētis, un tad, kad mazais ir pārliecinājies, ka nekas slikti sveicināšanās laikā nenotiek, lācis sasveicinās arī ar pašu skolēnu.

Tālāk seko stundas. Vadītāji Dina un Reinis Cepļi stāsta, ka te notiekot gan burbuļu un balonu pūšana, kas nav tikai izklaide, bet arī palielinot plaušu tilpumu, un ziemiā palīdzot iztikt bez klepus, gan masāžas, gan brīnišķīgu mākslas darbu darināšana no krāsainām pēdīnām. Skoliņa ilgst 40 minūtes, kas šķiet īss laika sprdis pieaugušajiem, bet mazam bērnam tā ir mūžība. Viens no grūtākajiem uzdevumiem ir visas šīs daudzās minūtes koncentrēties un neaizmigt vai nesākt raudāt. Vienīgais, kas atšķiras no īstas

Ekskursija

Spilgtākie iespaidi

Jolanta Lārmane: - Ekskursijā braucām ar savu mašīnu, lai paši sev kungi esam. Tādā „sastāvā” Tērvetes parkā bijām pirmo reizi. Arnolds teica, ka tā bija visjaukākā diena, un Kaijai ļoti patika teātra izrāde.

Dagnija Jaunkalne: - Ļoti patika būt Aspazijas dzimtajās mājās Daukšās: gleznieciska ainava, plašums, romantika. Ar bezgala lielu interesi vēroju cilvēkus, kas ar sirdsdegsmi un aizrautību dara savu darbu, ir īstajā vietā. Cilvēks ir vissvarīgākais.

Inga Grjoza, Ralfs Kažoks: - Ekskursija bija mazliet pa garu. Mazam cilvēkam bija ļoti grūti izturēt. Ir bijušas interesantākas.

Vija Liepa: - Tērvetē kopā ar Annu Āzi bijām „pirmatklājējas”, iziedamas purva taku un meklēdamas māla krauju. Tur esot, bija tāds īpašs savīņojums. Gājiens uz Zaķu plāvu saistījās ar senākām atmiņām.

Dace Liepa: - Izkāpjot no autobusa, mākoņus kāda neredzama roka pastūma malā, un no rīta rūpīgi savāktu pretlietus ekipējumu nevajadzēja. It nekas labumus uztvert un piedzīvot netraucēja.

Aiva Krupelīte: - Ļoti patika muzejā „Ķīpi”. Nometnē viss ir steidzīgs, bet tur bija tik mierīgi. Patika teātra izrāde, kaut bija mazliet auksti, un ļoti garšoja vakariņas.

Velta Mika: - Brigaderes muzejā „Sprīdiši” tikšanās ar sen neredzētām lietām atdzīvināja bērnības atmiņas. Ļoti patika pastaiga pa Tērvetes mežu. Skaista daba. Nekur nebija jāsteidzas. Laiks pašam sev. Interesanti bija arī salīdzināt, kā dažādās Latvijas vietās tiek uzturētas pilis, kas mudināja uz domām - kad pienāks Latvijai tie laiki, kad arī valsts piešķirs līdzekļus pilu atjaunošanai? Mums bija ļoti brīnišķīgs gids.

Kleopatra: - Aucē sekoju jauniešu pulciņam un tiku pie brīnišķīgas debessmannas šaurā lokā, tad Tērvetē ar rūķiem sadraudzējās tā, ka no meža ārā mani izveda vien ragana kopā ar Tomašūnu Andri.

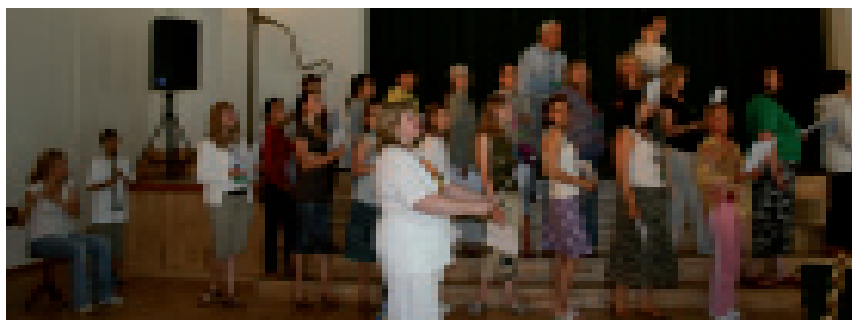
Jānis Sausnītis: - Zināju, ka Pokaiņi ir īpaša vieta. Tagad to sajutu, ko vārdos gan grūti izstāstīt. P. Upīša dārzā ciemojoties, ķirši bija īstais „pulveris”.

Ivars Kalns-Timans: - Gribēju redzēt gan Aspazijas dzimtajās mājās, gan Vilces pilskalnu. Gājiens uz Zaķu plāvu bija brīnišķīgs. Skaists noslēgums Tērvetē. Labs humors. Laba teātra izrāde. Pat saule mums palīdzēja un lietus atturējās līt.

Zilga Santa: - Ļoti patika, kā viss bija noorganizēts: nevajadzēja steigties, bija arī brīvais laiks, kuru pati varēju piepildīt ar to, ko vēlējos darīt. Un vakariņās ar to speķi, manuprāt, pat zāga skaidas varēja apēst.

Sandra Vorkale: - Sirds ieliksmoja

Dziedam!

Ritdienas noslēguma koncertam pošas Zaļenieku 3x3 koris. Cik zināms, dziesmas izskanēs ne tikai klavieru, bet arī klarnetes un flautas pavadījumā.

I shift Alt control Alt delete

Ceturtdienas vakara Brīvajā mikrofonā izskanēja raiba programma no maigām kokles skaņām līdz pat ģitāras un vijoles duetam.

Pirmām kārtām jāatzīmē, ka publika Brīvajā mikrofonā bija lieliska: skatītāji uz sekundi ķēra katra priekšnesuma beigās, lai ne mirkli nenokavētu aplausu un ovāciju sākumu.

Izrādās, ka aizkustināt var viss: kokles spēle, vijoles skaņas, Draudzenītes no Imantas, kas dzied par kaķi, kam būs maizīte, bet man - kliņģerīši. Dzirdējām, ko “spēlē muzikants šajā naktī man”, un divkārt saklausījām, ka “vīrs galvas mūžīgs piena ceļš”, bet skaļi un kategoriski skanēja prasība, ka man gribas ēst.

Savdabīgs izdevās priekšnesums, latgaliešu tautasdziesmu par rudzu vārpa ziedēšanu izdziedot arī ventīņu mēlē: zied, zied, rudz vārp. Bet Kultūras nama zāli ar skaņām piepildīja, pievibrēja un piesanēja lielā Krūmiņu saime. Iespaidīgi. Savukārt jaunā Krūmiņu ģimene - Ingus un Egija - aicināja peldēties. Šo-nakt. Savukārt Sandra un Jānis mudināja izkrāsot šo pasauli zaļās savādībās, bet Alberts un Liene pat taisnību nākt ārā no metāla zārka aicināja nevis nolemtības un traģisma pilnā balsī,

Veltījums zaļajam Andronkulim izskanēja zaļā karbunkula zīmē. To piedāvāja Imants Dreiblats kopā ar Jāni un Lailu Kirmuškām un deju grupas atbalstu.

bet uzmundrinoši un viegli.

Dzirdējām arī kādu dziesmu par savu likteni - jūras pirātu. Diemžēl tā tika izsvītota no tautu draudzības festivāla “Eirovizija” saraksta. Bet tie, kas piekrit, ka līdz ar Trešā tēva dēla ienākšanu Latvijas bibliotēkās uzraksti uz visu datoru tastatūrām būtu jālatvisko, lai iemācās un atkārt dziesmu, kas dziedama “Ai tir-vir-vir bum-bum-bum” melodijā:

I enter, enter,
Skip, skip, skip,
I rrrrrrr control C.
I shift alt control alt delete
I insert, insert
Numlociņš.

Un tagad vēlreiz un visi kopā!

Lolita

Sports

Nakts pārgājiens

Ja uz Nakts pārgājienu trešdienas vakarā dažs dalībnieks ieradās ar cerību, ka dullo daudz nav un nekādas iešanas nebūs, tad beigās izrādījās, ka dullo ir daudz - pat vairāk nekā 20 (vietējos dultos ieskaitot) vecumā no 9 mēnešiem (Ralfs Mazrubis) līdz 69 gadiem (Viktorija Žariņa).

Atstarojošās vestes mugurā, lukтури rokā, un apmēram 7 kilometri ceļa zem kājām. Vietējie šoferiši tādu „policistu” skaitu vēl nebija pieredzējuši un apbrauca gājējus

ar 20 km/h. Arī jāntārpiņu bari zālē pārsteidza pašus pārgājiena dalībniekus.

Galamērķis bariņam bija Kaupēna grava, kurā apmēram ap pulksten vieniem nakti sakūra ugunsgrūdu, uzcepa pa desiņai un “uzrāva” pa dziesmai.

Runājot par desiņām - 10 gadus vecais Renārs Berķis pat esot paspējis aizmigt tās ēšanas laikā, bet pēcāk varonīgi tomēr izturējies visu atpakaļceļu, kas gan (pilnīgi brīnums!) bijis īsāks - vismaz laika vienībās

Ļaudis Ar savu vēju, - pulcēsimies!

Aizvadītajās dienās atklājies, ka 3x3 noņemamie ieviržu dalībnieku vidū tādu cilvēku - ar savu vēju - nav mazums. Šādu ļaudis jau 10 gadus pulcina arī timekļa vietne www.gramata21.lv

Interesanti, ka viens otrs šie Zaļeniekos vērojams „indivīds” vienlaicīgi sastopams abās vietās, īsi sakot, - gan fiziski, gan virtuāli: Anna Žigure (senču saknes Zaļeniekos), Milda Valtere (Zaļenieki), Aija Štosa (Tērvete), Andris Tomašūns (Jelgava), Līga Ruperte (ASV), Inese Krūmiņa (Rīga), Uldis Siliņš (Austrālija), Juris Valainis (ASV), Viesurs Zariņš (Kanāda). Diemžēl vairs tikai virtuāli sastopami mūžībā aizgājušie šī novada darbinieki Amarillis Liekna un Jānis Rapa.

Sarakstu varētu vēl turpināt, jo www.gramata21.lv jau ir sakrāts vairāk nekā 3000 krietnu darba darītāju stāstu. Kāpēc Tu vēl neesi viņu vidū? Neko nebiji dzirdējis/dzirdējusi? Šo iespēju izmantoja tie, kas apmeklēja pēcpusdienas ievirzi Datorenciklopedija, kopīgi izpētot www.gramata21.lv un pārliecinoties, ka katram ir stāsts, kas ierakstāms jauno paaudžu atmiņā.

Izdevums top ar Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts jaunatnes iniciatīvu centra, kā arī PBLA, Latviešu kopības Vācijā un Daugavas vanagu Centrālās valdes atbalstu. Izdevums 10 gados izveidojies par populāri uzrakstītu, faktiem bagātu rokasgrāmatu par Latvijas cilvēkiem, kam pieticis spēka „iet pašiem ar savu vēju”, lai

Glāstīt un Apmīļot koku

Nu tik raiba publika, ka acis nīrb, mazi, lieli, puikas, meitenes, sportisks stils un pat rozā klasisks kostīmiņš. Bet rokās visiem koks, lai taptu tikpat dažādas lietas: loki, krelles, drēbju pakaramie, dekorī vai arī kaut kas, kura pielietojumu un nosaukumu varēs pateikt tikai tad, kad būs līdz galam izveidots.

Darba atmosfēra saspringta tik ļoti, ka pat neuzdrošinās kādam ko vaicāt. Ar savu bločiņu un pildspalvu izskatos pēc liekēža. Cits urbj, cits zāgē, cits tik pārdroši rikoja ar nazi, ka labi vien ir, ka mamma ir citā ievirzē; cits ar mazu zāgīti zāgē mazus zariņus gabaliņos,

lai pēcāk ar mazu urbiti izurbtu tajos mazus caurumiņus – taps krelles vai rokassprādze.

Cilvēku ap 20, jo kokapstrādes ievirzes vadītājam Vilnim Kazākam sirdsapziņa nav ļāvusi un roka nav cēlusies sarakstā pavilkt stripu zem kāda noteikta cipara, pārējos koka milētājus atstājot ārpusē. Tikpat rūpīgi un saudzīgi Vilnis pret viņiem ir izturējies arī pirmajā ievirzes dienā. Nav ņēmis līdz uz mežu pēc koka materiāliem, baidījies, ka visa raibā publika samirks, nosmērēsies, arī uzraudzīt visus un attiecīgu skaitu nogādāt atpakaļ viņš sev nav varējis

Kļuvuši meža zināšanām bagātāki

Šis ir trīsdesmitais gads, kopš mežkope un mežsardze Anna Āze (Žiguri, Balvu rajons) strādā un dzīvo mežā.

Mežzine zina daudz par mežu un tā iemītniekiem. Ar Dabas māti Annai ir īpašas attiecības, kā reti kuram. Un aura, ka strāvo no viņas, apņem arī mūs, vienalga, vai sēžam telpā un klausāmies par senlatviešu attiecībām ar dabu dzelzs laikmetā, minam zvēru pazīmes un pēdu nospiedumus vai izejam laukā. Tad katrs krūms, zālite un koks atdzīvojas. Mēs mācāmies pazīt un izprast dabu, putnus, dzīvniekus. Mērām kokus, nosakām to vecumu un sugu.

Īpaši citīgs, nenogurdināms un zinātkārs ir sešgadīgais Gatis (Jelgava), kurš māk ne tikai rakstīt, bet zina stāstīt, kā tētis bebrus pārvieto.

Ar Dabas mīlestību un jūsmošanu vien cilvēkam nevajadzētu pietikt – dabas norises ir jāzina, no dabas jāmacās, tā jāsaudzē un jāciena. Un jāņem tas vērtīgais, ko tā sniedz. Piemēram, griestām brūcēm efektīvi palīdz melnalkšņu lapu apsējs, sirds

smagumu izvelk māllepju lapas.

Pirmo reizi Smiltēnē, kad klausījās Annas stāstos par meža dzīvi, likās, ka tūlīt, tūlīt pie mums telpā ielidos meža strazds, iečāpos eža ģimene, cēli izies cauri staltbriedis. To nevar aprakstīt, tas pašam jādzird.

Un kur vēl mednieku stāsti! Anna piedalās medībās, kaut šaujama viņai nav, vien atļauja un licence. Kāpēc nav? Jautājums lieks. Īstiem medniekiem ar zvēriem ir īpašas attiecības, savi rituāli.

Lai mežs mūs priecētu ar dzīvo radību, der atcerēties:

- dzīvnieki barojas krēslā, tāpēc no rītiem un vakaros ar saviem auto jābrauc sevišķi uzmanīgi;

- pavasārī vēlams bez īpaša iemesla pa mežu „nevazāties”, lai netraucētu dzīvniekus un putnus, kuri gaida un lolo savus mazuļus. Lūsis pie cilvēku mājām nekad nenāks, bet šajā laikā, sargājot savus bērnus, var uzbrukt cilvēkam.

Šajā nedēļā esam kļuvuši bagātāki ar meža zināšanām un zaļāki.

Daina

SALvetes pĀrtApšAnA

Mājīgo lietu ievirze sākotnēji tika dēvēta par „Darbu ar salvetēm”. Vēl to sauca par „Salvešu tehniku”, bet es nosauktu par salvešu rokdarbiem (lai piedod mums adīšana, tamborēšana, izšūšana, kas pirmām kārtām asociējas ar rokdarbiem).

Paredzētajā telpā mūs sagaidīja 16 darba vietas ar lakām, krāsām, otiņām un mazām, tukšām bērnu pārtikas burciņām. Veselu gadu tās citīgi tukšoja mazs ķipars, lai nu ar ievirzes vadītājas Ilvas Miezes (Jelgava) palīdzību tās pārtaptu liesmiņu mājiņās, kuras spīdēs un vakaros rādīs jums ceļu. Kā mums tas izdevās, varat redzēt, dodoties no nikšanas pie miera.

Vēl mūs mācīja padarīt košākus māla puķupodus, lai ziediem priecīgāk augt uz palodzes un neskumt pēc lauka. Gatavojām arī viltotās vitrāžas, kas sagaidīs sauli logu rūtīs un padarīs spožākas arī lietainās dienas. Un, kad iestāsies vakars, pie gultas vai uz galda par 3x3 atgādinās pašdarinātas lampas abažūrs.

Šai ievirzē interesentu sanāca vairāk nekā atļāva darbošanās soli un darbarīki, bet, kā jau tas noņemtnē pienākas, draudzīgi dalījām otas un šķēres. Salvešu gan netrūka – tās gandarīja jebkuras fantāzijas.

Lai arī darbs prasīja zināmu pacietību un izmanību – tas padevās gan visjaunākajai darbonei - Paulai no Ludzas, gan arī vienīgajam vīrietim - Ventam no Ventspils. Uz jautājumu, kāpēc viņš izvēlējās šo ievirzi, atbilde bija īsa: „Smalkuma gribas!”

Par salvešu savdabīgo pielietošanu uzzināju pagājušogad kādā Vecrīgas izstādē. Pirms tam tās asociējās tikai ar mutes un deguna slaucīšanu.

Ar salvetēm „aplīpināt” var jebko. Tāpēc tika sarūpētas salvetes un speciālā laka. Bet nebija ne iemaņu, ne laika. Tagad nu beidzot mācēšu pati „apsalvetot” veco rotlietu vācelīti.

Siliņš Zaļumos

Labas dienas!

Ar prieku varu ziņot, ka pēc ribu fotografēšanas en face un profilā, Ance Rokpelne ir pasludināta par nebojātu un var atkal gulēt uz grīdas un darīt visu pārējo. Taču nākamās dienās nebūtu vēlams viņai krist virsū vairāk par diviem puikām. Skaits var ar katru dienu progresīvi palielināties.

*

Atklāti sakot, ko es zinu no gleznniecības, mazgadīgs kaķis var uz astes aiznest, tāpēc es esmu gauži nepiemērota persona rakstīt par Maijas Brašmanes gleznu izstādi.

Maiju pazīstu jau no Jaunpils 3x3. Vienu vakaru bruģa deju laikā pils pagalmā ievēroju vienu glītu sievišķi sēžam kopā ar Tupešu Jāni. Piegāju klāt un teicu: Tev, Tupesi, viņa nepiestāv! un paņēmu Maiju dancot. Jānis laikam man piekrita, jo nekādu traci necēla. Tā, tās bija tikai dažas autobiogrāfiskas detaļas, tagad ķersimies pie pašas izstādes.

Maija Brašmane ir pindzeli metusi pie malas un strādā datora teknikā. (Kā tas notiek, to, mīlie, gan man neprasiet!) Uz sienas izliktajās publikācijās rakstīts, ka viņa specializējas portretos (tos gan ar pindzeli), ainavās (varbūt ar pindzeli, varbūt bez) un kompjūtera grafikā.

Maija rīko izbraukumus un seminārus.

kur isā, koncentrētā veidā māca orientēties vizuālā mākslā.

Ja esmu pareizi saskaitījis, tad izstādīts 21 darbs (tur nav pieskaitītas 6 bildes, jo nebiju drošs, vai tās pieder pie izstādes un vai tur domātas puķes, vai tā ir saldējums tūtiņā reklāma. Par savu neizpratni es jau tagad māksliniecei atvainojos, lai izbēgtu no konfliktiem nākotnē).

Man patika bildes, kurās bija redzami mākoņi. Milit, ja tādi virs galvas, tad joki mazi! It sevišķi man patika četras bildes ar atspīdumiem ūdenī. Meistarstīķis! Cena nebija klāt, tā ka nemāku teikt, vai būtu pircis vai nē.

*

Nonācu pēcpusdienā Tērvetē. Koncerts. Dziedāja, sintezatora pavadībā, pavisam divdesmit deviņas Vizmas un viena Latvijas krājbanka (Tā bija rakstīts visām uz muguras), skaisti dzeltenos krekliņos (tādas krāsas krekliņos nometnē staigā nepilngadīgie), melnās biksēs visādos garumos, ar neredz brūnciem pa vidu.

Bez dziesmām Vizmas skandēja arī dzejoļus, pie tam tīri labi.

Kad dziedāšana bija beigusies, bērni skrēja skatīties raganu, kas šeptējās pie dūmnaīņa.

Izskats bija raganīgs, bet izturēšanās nemaz neatbilda pieņemtajiem normatīviem. Vispirms slota nav domāta

Darbonis no Brīvā mikrofonā Imantam Dreiblatam: -Vai tu vari atnākt un dziedāt dziesmu, kas būtu nometnes topā, bet vēl nekad nav dziedāta?

*

Tīne lasa mātei ziņu, ka iespējams lidot ar helikopteru par 25 latiem. Jautājošs skats uz mātes pusi.

Māte: -Aizmirsti!

Saruna ex est!

*

Kāds jauneklis grib uzmēģināt Zemgales sētā bruņu kreklu. Viņam prasa, vai viņš varētu ar tādu kreklu uzkāpt zirgā?

slaucīšanai, bet jāšanai pa gaisu. Viņa ne reizi nepacēlās gaisā, tāpat kā Tomašūna salīgtais helikopters. Aiz stūra paslēpts bija vecs automobilis LV AS-6264, kas izskatījās vecāks nekā pati ragana. Un raganas bur, nevis pagēr, lai bērni skaita pantīnus un dzied. Ar to viņa momentā zaudēja savu autoritāti. Kāda maza balstiņa paziņoja, ka nedziedās vis un vsjo!

Iegāju Zemgaļu sētā. Knapi biju pa durvīm iekšā - priekšā virs ar bārdū, bruņu krekli. Sēž un neizskatās sevišķi laimīgs.

Interesantas senlietas un ne tik senas lietas, starp tām divas datora somas un apavi, kas izskatījās pēc Purciema šūtiem zābakiem.

Mājas priekšpusē dažāda vecuma viriešu dzimums mēģina pūst 1,5m garā taurē. Dažiem iznāk tikai klusas nopūtas, bet viens pūš tik skaļi, ka Reitera Līga (Vētiņš) izskrien ārā un triec pūtējus tālāk, jo istabā nevar dzirdēt, ko gide stāsta.

Aiz mājas puķu dobes un zemē nometta sarkana samta sirds ar uzrakstu: I love you.

Kas savu sirdi atdevis,
Tas vientulis ir palicis,
Tam nav neviena drauga.

*

Ēšanas un mazliet dzeršanas. Teātra izrāde Freilene. Saturs apmēram tāds: šai jau ir 30 gadi un ir vēl neprecēta. Pēc šīs dienas mērāuklas tā nebūtu traģēdija 2 cēlienu garumā. Nē, nē, es nekritizēju. Es pats esmu rakstījis lugas, un vārna vārnam acis neknābj.

Uzkalniņā atgūlušamies ar abiem Kirmušām vienā pusē, Rokpeļņu Kārli otrā un Puru, velns zin, kur, man šīs tas pagāja garām. Ļoti grūti ko saklausīt, ja Tev blakus Kirmuška krāc. Izrādes laikā vajadzētu uzvesties kulturāli, kā padomju laikā teica, un gulēšana nepieder pie kulturālām nodarbībām.

Mani pamodināja abu profesionālo aktieru blāvienī un rokās sišana, kad viņi sāka uzmundrināt dziedātāju uz skatuves. Es nolēmu, ka tā ir beidzamā reize, kad es ar abiem Kirmušām eju kopā uz teātri.

Atklāti sakot, izrāde varēja būt isāka.

Mirkļi

Tu domā: re,
cik esam mīļi
sadzīvojušies
jau pa dažām
dienām. Nekā!

Kirmušku

Jānis regulāri
ēdienu vispirms
liek pagaršot
Dreiblatu

Imantam, lai
zinātu, vai tas
ir gana labs un
drošs.

Dzeja

Zaļā

Es guļu zaļā plāvā,
Kur zaļi bēzi šalc,
Tur sienāži lec zaļi,
Pat stārķis tur nav balts.

Tur zaļas govīs

prasās,

Lai izlaiž tās no

kūts,

Tur mākoņi peld zaļi
Un zaļas vārdes

kurkst.

Tur ļaudis, kam ir vaļa,
Var bumbot, lēkt un skriet,

Replika

Neej, neej, tu, meitiņa
Tajā dušā iekšā,
Ka neaizkrita
Cieti atslēdzīņ!

3.stāva 311.dušiņā bez pārinieka (pārinieces) vai mobilā telefona ieiet iekšā nav droši. Durvju slēdzene nekontrolējami uzdarbojas – te veras, te neveras vaļā. Tās daba līdz galam nav izpētīta.

ZA